

237/

?

translluir-se v. pron. Passar la
claror a través d'un cos trans-
lúcid || fig. Manifestar-se quel-
com per indreis, pels antecedents
que se'n tenen, etc. Això és tras-
lluir del que ell diu. | Amb el
que ha dit ho ha despat tras-
lluir

transmudança f. Acció de transmu-
dar o de transmudar-se; l'efecte;
canvi, vicissitud

transmudar v. tr. per canviar
(algi o alguna cosa) talment

~~canvi
vicissitud~~